

رهایی کارگر مبل سازی از قصاص



شناسه خبر: ۱۳۶۳۳۰ سه شنبه ۱ اسفند ۱۴۰۲ - ۰۸:۰۲

پسر جوانی که مدعی است به خاطر تمسخرهای دوستش او را به قتل رسانده پس از ۶ سال توانست با پرداخت دیه رضایت اولیای دم را جلب کند تا این بار از جنبه عمومی جرم محاکمه شود.

به گزارش موج خبر، زمستان سال ۱۳۹۶ وقوع یک درگیری خونین در محدوده پردیس به مرکز فوریت‌های پلیسی اعلام شد. پس از آن مأموران به محل درگیری که یک کارگاه مبل‌سازی بود رفتند. شواهد نشان می‌داد درگیری میان دو کارگر مبل‌سازی رخ داده و متهم با ضربه چاقو به گردن دوستش او را مجروح کرده و پیش از رسیدن مأموران پلیس متواری شده است. در ادامه مرد مجروح به بیمارستان منتقل شد اما ساعتی بعد به خاطر شدت جراحات وارده و خونریزی شدید جان باخت.

در ادامه مأموران به ردیابی عامل قتل پرداختند و در کمتر از ۲۴ ساعت وی را بازداشت کردند.

متهم ۱۹ ساله پس از دستگیری و انتقال به پلیس آگاهی به درگیری با دوستش اعتراف کرد و سپس بازسازی صحنه جرم انجام شد.

با تکمیل تحقیقات برای متهم به اتهام قتل عمد کیفرخواست صادر و پرونده برای رسیدگی به شعبه ۲ دادگاه کیفری یک استان تهران فرستاده شد.

در دادگاه چه گذشت

در ابتدای این جلسه اولیای دم درخواست قصاص کردند.

پس از آن متهم به جایگاه رفت و با پذیرش اتهام قتل عنوان کرد: من و اکبر باهم دوست بودیم تا اینکه بینمان اختلافی پیش آمد و بعد از مدتی اختلافمان تبدیل به کینه شد و روز حادثه باهم درگیر شدیم و من با چاقو او را زدم.

در پایان آن جلسه قضات برای صدور رأی وارد شور شدند و باتوجه به مدارک موجود در پرونده، گزارش پزشکی قانونی و اعتراف صریح متهم وی را به قصاص محکوم کردند و حکم صادره با تأیید قضات دیوان عالی کشور قطعی شد و متهم در یک قدمی چوبه دار قرار گرفت.

۶ سال بعد و درحالی که متهم توانسته بود چند بار از اولیای دم فرصت بگیرد، در نهایت موفق شد با پرداخت دیه رضایت اولیای دم را جلب و از چوبه دار رهایی پیدا کند.

محاكمه از جنبه عمومی جرم

با اعلام رضایت اولیای دم مرد زندانی که حالا ۲۵ ساله شده در شعبه ۲ دادگاه کیفری یک استان تهران از جنبه عمومی جرم محاكمه شد.

در این جلسه وی بار دیگر به جزئیات لحظه درگیری پرداخت و گفت: مقتول دوست زمان کودکی‌ام بود و در دوران مدرسه در یکی از شهرستان‌های غربی کشور همکلاسی بودیم. حتی وقتی قرار شد به مدرسه شبانه بروم با هم رفتیم. ما هیچ مشکلی با هم نداشتیم و تنها ناراحتی من از او این بود که همه جا مسخرهام می‌کرد و باعث می‌شد تا دیگران به من بخندند. بارها جلوی دیگران تحقیرم می‌کرد و رفتارهایش باعث شده بود تا دیگران نه به من احترام بگذارند و نه جدی‌ام بگیرند. با این حال به خاطر رفاقت و نان و نمکی که خورده بودیم همیشه گذشت می‌کردم و حرفی نمی‌زدم تا اینکه چند سال قبل برای کار به تهران آمدم و در یک کارگاه مبل‌سازی در محدوده پردیس کار پیدا کردیم. من فکر می‌کردم حالا که بزرگتر شده‌ایم و به تهران آمده‌ایم او دست از رفتارهایش برمی‌دارد اما او بازهم جلوی دیگران مسخرهام می‌کرد.

چند بار وقتی تنها بودیم از او خواستم تا جلوی بقیه کارگراها من را تحقیر نکند اما توجهی به حرف‌هایم نمی‌کرد و همین رفتارهایش باعث شد از او کینه به دل بگیرم و روز حادثه با هم درگیر شدیم و با چاقو ضربه‌ای به او زدم.

باور کنید نمی‌خواستم دوستم را بکشم و آن روز وقتی این اتفاق افتاد خیلی ترسیدم و به سرعت از کارگاه فرار کردم. حالا از قضات درخواست می‌کنم در حد امکان در صدور حکم تخفیف قائل شوند تا بتوانم آزاد شوم.

در پایان جلسه قضات برای صدور رأی وارد شور شدند.

منبع: روزنامه ایران

انتهای پیام/